

Suzuki Nieuws

UITGAVE VAN DE SUZUKI VERENIGING NEDERLAND NR. 31-3 / MAART 2016

Kortjakje Festival

In Amsterdam hebben we laatst ons eerste Kortjakje Festival gehouden. Eerste, want het smaakte meteen naar meer!

Eraan vooraf ging de maand februari, voor de gelegenheid omgedoopt tot Kortjakje Maand. Alle kinderen maakten een zo mooi mogelijke opname van zichzelf, en die werd vervolgens bekeken door twee docenten die er een mooi rapportje over schreven.

Er werd natuurlijk goed gelet op houding, streek, intonatie en klank.

Afgelopen vrijdag hebben we met z'n allen alle variatie's gespeeld en zelfs ook nog nieuwe!

De kinderen kregen hun rapportje, waarna we de meest ongelooflijk lekkere taarten hebben gegeten, sommige waren zelfs nog warm!

Het geheel was opgezet om de kinderen nog eens extra goed met de basis bezig te laten zijn, maar, mede dankzij de inspirerende medewerking van Karen Lavie en Gerda Thorn bleek het ook voor ons docenten (Coutier Rademaker en ikzelf) een geweldig leuke en leerzame ervaring; een echte aanrader!

Monique Dowgwillo (Suzuki viooldocente Amsterdam)

Van de voorzitter

Terwijl ik aan dit voorwoord begin, zie ik opeens vanuit mijn ooghoeken piepkleine sneeuwvlokjes neerdwarrelen in de tuin. Voor mij onlosmakelijk verbonden met Tante Roosje uit het eerste Suzuki boek voor viool en mijn eigen vioollessen.

Alles wat met computers, telefoons etc. te maken heeft verdwijnt naar de achtergrond. Tijd en ruimte vallen samen in stilte en muziek: ruisend en fluisterend vallen de sneeuwvlokken zachtjes naar beneden... De trompetnarcissen in mijn tuin trotseren uitbundig geel deze winterse oprisping van moeder natuur. Het Roodborstje dat ergens in mijn tuin woont, komt tevoorschijn.

Dan hoor ik voetstappen op de trap en bedenk mij dat ik geen tijd heb om hier nog lang van te genieten. De deadline voor de copy nadert en talloze andere dringende zaken vragen om aandacht.

Ondertussen komt mijn dochter afgedaald vanuit haar eigen rijk, oftewel haar kamer, en informeert beleefd maar ongedurig of ik eindelijk klaar ben. Want ze moet nog "viool doen" en heeft deadlines voor werkstukken die ze digitaal moet indienen voor school. Kortom: druk, druk, druk!

Ze heeft de sneeuwvlokken nog niet ontdekt ...

Ik draai me net om, als ze een oerkreet slaakt: "Mam, het sneeuwt....!" Onmiddellijk valt het gestresste gedoe weg. Ik besluit de deadlines te trotseren en te genieten van dit moment. In de keuken maak ik warme chocolademelk en samen genieten we van de toegenomen sneeuwbuï.

Dan, als de chocomelk op is, steekt de wind op. Alsof de natuur ons aanspoort: "... hup, aan de slag jullie!" De viool wordt uitgepakt en gestemd en al snel klinken de eerste maten van het Adagio for Strings van Barber door het huis. Nee, inderdaad, niet direct Suzuki repertoire. Ze moet het binnenkort met het NJSO spelen voor een goed doel i.s.m. Erik Scherder (hoogleraar klinische Neuropsychologie). Voor diegenen onder u die geïnteresseerd zijn in de vraag wat er gebeurt met je hersenen als je naar muziek luistert, neem eens een kijkje op zijn website: ww.universiteitvannederland.nl.

Namens het SVN bestuur hoop ik, dat u ook geniet van deze editie van het Suzuki Nieuws en het u inspireert om af en toe stil te staan bij wat er werkelijk toe doet. Voor mij en mijn dochter is dat al heel lang onlosmakelijk verbonden met viool leren spelen en daar geniet ik elke dag van!

Mede namens het bestuur,
Met muzikale groet,

Esther van Eijk, voorzitter

Spelen in Vluchtelingencentrum Amsterdam

met leerlingen van Monique, Coutier en Gerda

Op vrijdagmiddag 18 december 2015 verzamelden we met alle leerlingen en ouders op metrostation Bijlmer Arena om gezamenlijk lopend naar de Haaksbergerweg te gaan. Het was een vrolijke stoet met al die kinderen met violen op de rug, broertjes en zusjes erbij, rassen vol spullen en zelfs een moeder met een groot keyboard in haar rugzak. Er was ons gevraagd zoveel mogelijk (kinder)kleding, toiletartikelen en gymschoenen mee te nemen en het was fantastisch om te zien wat iedereen allemaal had meegebracht.

In de tweedehands kledingwinkel bij mij om de hoek kreeg ik zelfs tassen vol met kinderkleding en schoenen gratis mee en mag ik op elk moment weer een nieuwe lading halen als het voor de vluchtelingen is. Ik kon het net aan meenemen allemaal want ik ging er per fiets en metro naar toe. De vluchtelingen zaten in de laatste dagen van hun verblijf in dit enorme kantoorpand en het was er een drukte van jewelste: zó veel bewoners, bewakers en vrijwilligers! Een paar dagen later moesten ze allemaal naar de Marnixstraat verhuizen (dat zal een hele operatie geweest zijn)

Helemaal op de 9e verdieping was een leeg zaaltje waar we gingen optreden. Violen en fluiten uitpakken, stemmen en "hup" beginnen.

Het begin was erg spannend: zouden ze deze muziek wel mooi vinden, hoe zouden ze reageren? De meesten luisterden heel aandachtig en dat alleen al vond ik heel ontroerend.

Maar sowieso, kinderen die voor andere kinderen op hun mooist proberen te spelen is echt prachtig om te zien.

Er zijn een aantal stukken in het Suzuki repertoire hetzelfde voor fluit en viool en natuurlijk hebben we die mooi samen gespeeld. En Kortjakje/Twinkle even beginnen op de D was voor de fluitisten ook geen enkel probleem.

In mijn rugzak had ik ook een stuk of 12 trommeltjes mee genomen en toen ik daar uiteindelijk met ze mee aan de slag ging, op het eind van het concert, bleek het een groot succes: ze kwamen helemaal los en deden echt super enthousiast mee....dát hadden we dus eerder in het programma moeten doen. Als bedankje kregen alle musici een klein kadoetje met een kaartje.

Een volgende keer is al in aantocht: binnenkort mogen we in de Wibautstraat in A'dam een workshop komen geven en gaan we daar eerst instrumentjes maken met de kinderen.

Vervolgens zorgen we dat ze bij de meeste stukken die we spelen mee kunnen spelen/dansen want dat vinden ze het allerleukst.

En de tips van Sophie en Fenna om ook wat van hun liedjes te doen nemen we zéker mee.

Hoewel de meeste kinderen inmiddels wel naar Nederlandse scholen gaan, hebben ze na schooltijd verder weinig te doen en is er een enorme behoefte aan aan dit soort activiteiten.

Dus: docenten en ouders stap op zo'n centrum af en je bezorgt ze daar een topmiddag en je leerlingen een ervaring voor het leven.

Gerda Thorn

Over stoppen, studeren en een betere houding

Het is februari, begin van de krokusvakantie. Voor de 20e keer naar Italië. Nee, niet voor vakantie, maar om te studeren, te werken, collega's weer te zien, nieuwe te ontmoeten en ervaringen uit te wisselen.

Een soort jubileum dus. Een feestje eigenlijk. En dat allemaal om een betere (Suzuki) gitaarleraar te worden. Vele mensen zullen zich afvragen of dit nou echt nodig is. Dikwijls krijg ik de vraag: "En, was dit de laatste keer? Nu zul je inmiddels toch wel helemaal klaar zijn met die Suzukistudie?" Nou, eh, nee dus. In april is mijn level 3 examen (ter info: er zijn 5 levels te halen en over elk level doe je, normaal gesproken, minstens een jaar).

Twee maanden voor het examen dien je alles in te leveren. Een werkstuk met daarin diverse verslagen en opdrachten. In mijn geval ook in het Engels. Mijn schriftelijke vaardigheden zijn in het Engels beduidend minder dan in het Nederlands. Maar ik heb het ongelooflijke geluk dat 1 van mijn ouders, Lucy Browne, behalve moeder en vriendin, ook native speaker English is. Zij vertaalt graag artikelen en boeken en zo helpt zij mij ook met mijn werk. En door dat vertalen ontstaan soms zeer interessante gesprekken. Twee onderwerpen dit keer.

Het eerste ging over een door mij verkeerd geschreven Engelse woord. Ik schreef dat ik zoveel waarde hecht aan de woorden 'stop-prepair-play'. Zonder verdere uitleg, want Suzukileraren weten waar het over gaat. Lucy vroeg zich af of ik repair bedoelde of prepare. Qua letters een klein verschil, maar qua betekenis heel wat anders. Wat wordt er eigenlijk mee bedoeld?

Het gaat over efficiënt studeren. Aanvankelijk speel je een (deel van) een stuk helemaal door. Dan traceer je welk stukje beter kan, dat lastig is voor je linkerhand, voor je rechterhand, voor het ritme, voor de melodie, of wat dan ook. Je bepaalt vanaf welke noot je gaat oefenen en waar je stopt. Je bereidt je voor. Als je er klaar voor bent, speel je dit stukje, precies tot de plek die je met jezelf hebt afgesproken. Gewoon stop. Je bereidt je opnieuw voor (!!), speelt en stopt, enz. Dit doe je 5 tot 10 keer, zolang je je kunt concentreren. Vergeet niet om dan het hele stuk nogmaals te spelen, en te genieten van het geheel. Het grappige is dat je op deze manier voorkomt dat je dingen verkeerd aanleert en dan daarna moet gaan 'repareren', wat echt heel veel meer energie en tijd kost. Dus prepare in plaats van repair.

Dan het andere punt. Ik schreef dat we als leraren werken aan een goede 'houding'. "Wat bedoel je", vroeg Lucy, "posture of attitude? Het past allebei in de tekst."

In het Engels twee woorden, in het Nederlands één met twee betekenissen. Maar een prachtige samenloop in ons geval. Ik bedoelde posture, want wij werken éérs aan de fysieke houding. We weten dat een goede houding aan de basis staat voor een mooie klank en dus voor mooi spel. Maar tegelijk is het uiteindelijke doel van een Suzukileraar om kinderen te helpen mooie volwassenen te worden. Ofwel, mensen met een mooie attitude. Dus van posture naar attitude.

Dank je wel, Lucy, voor je fijne gesprekjes!

Drieëtte Reesinck, Suzuki gitaardocente, Amersfoort

Het pareltje en de engel

Een jongen van zes jaar komt twee en een half jaar geleden bij mij op pianoles. Hij kan amper lopen, het lijkt meer op schuifelen. De trap opgaan duurt wel vijf minuten. We beginnen met zingen, maar er komt geen geluid uit, af en toe een fluisterachtig iets. Er is duidelijk iets met deze jongen aan de hand.

Artjom blijkt bij navraag een genetische afwijking te hebben wat zijn grote en fijne motoriek beperkt en ook zijn taalontwikkeling remt. Goed, hoe geef je zo'n jongen les? De ouders zitten er vol vertrouwen. Zijn concentratie heeft hij mee, hij kan makkelijk een uur of langer zelfs concentreren. Dat werkt in ons voordeel.

We gaan van start met Twinkle A. Dat blijkt nogal een opgave te zijn. Wat een hoop noten achter elkaar! Geen idee of je er twee, acht, tien of twintig van moet spelen. Veel voordoen en nadoen, na twee en een half jaar heeft hij soms 6 tonen van het hele lied met het correcte ritme gespeeld. "De aanhouder wint" zoals Huub de Leeuw (piano Tacher Trainer) vaak zegt. Natuurlijk leren we ondertussen ook andere liedjes. Na een poos kan Artjom makkelijk alle noten vinden. Ritme is een ander verhaal. Soms na héél veel voordoen toch even uitleggen wat een lange noot is met bewegingen die lang en kort zijn.

Onze lessen verlopen meestal met de helft besteed aan Music Mind Games en de helft achter de piano. We hebben ruim een uur les. Artjom's moeder Svetlana doet met de Music Mind Games mee en thuis oefenen ze elke dag de spelletjes en achter de piano zitten ze ruim drie kwartier.

Nu kan Artjom klanken maken met zijn stem, (af en toe zelfs zuiver), hij vindt alle noten moeiteloos op de piano.

Artjom kan drie liedjes handen samen spelen en vele liedjes op gehoor vinden. Soms improviseert hij een beetje. Dan speelt hij de rechterhand een octaaf hoger en de linkerhand een octaaf lager en zegt hij trots: "zelf bedacht!"

Artjom is zeer gemotiveerd om te leren. Het maakt eigenlijk niet uit wat, als het maar iets is wat zich ontwikkelt. Ondertussen geef ik hem ook Nederlandse les één keer in de week en leest hij hele flinke boekjes voor en komen er af en toe eigen zinnnetjes uit hem. Artjom is werkelijk een parel van een leerling.

Vaak valt mij op dat deze jongen voorloopt op andere leerlingen die veel minder grote obstakels hebben dan Artjom. Alhoewel Artjom nog niet goed rent, veel moeite moet doen om op te staan en met grootste moeite hele zinnen maakt, speelt hij de "Koekkoek", "Hansje klein" en

“Mieke heeft een lammetje” met alle aanwijzingen (legato rechts bij Mieke bijvoorbeeld) en handen samen en is super trots op zichzelf. En ik merk nu dat het steeds sneller gaat. Het zou mij niet verbazen als hij over een paar weken “Frans kinderliedje” met beide handen samen speelt.

Svetlana, de moeder van Artjom werkt op zeer geduldige wijze met hem iedere dag. Zij verdient een pluim voor haar liefdevolle aandacht die zij hem schenkt en haar volle vertrouwen in hem en in het proces.

Svetlana heeft zich nooit op het resultaat gericht. Haar complimenten zijn altijd aanwezig, maar gericht op alle moeite die Artjom doet in al zijn activiteiten. Het is een ware ontdekkingsreis geworden om uit te zoeken hoe ver we kunnen komen met Artjom. Een houding waar ik als docent ook van heb geleerd om naar andere leerlingen te hebben.

Overeenkomsten tussen Artjom en andere leerlingen:

1. Thuis wordt de CD dagelijks opgezet voor het slapen gaan (de meeste leerlingen doen dit bij mij, maar niet allemaal).
2. Artjom, net zoals de meeste leerlingen, wil alles zelf doen.
3. Artjom ontwikkelt door de CD goede oren (vooral voor toonhoogte in Artjom's geval).
4. Artjom houdt van spelletjes (Music Mind Games)

Verschillen tussen Artjom en andere leerlingen:

1. Artjom oefent dagelijks drie kwartier (behalve als ze op reis zijn of ziek).
2. Ze spelen dagelijks iets van Music Mind Games (sommige leerlingen hebben thuis een Music Mind Games “cultuur”, zoals wordt gezegd).
3. Artjom heeft een ouder die niet hoeft niet hoeft te werken (enkele leerlingen hebben dit voordeel).
4. Artjom is makkelijk gefrustreerd (dat verschilt erg per leerling).
5. Artjom heeft vaker dan andere leerlingen moeite met ritme, met name lange noten.

Pinksterworkshop 2016

Beste leerlingen, ouders en Suzukidocenten,

Tijdens de Pinksterdagen wordt in Den Haag de 20ste Pinksterworkshop Viool georganiseerd. De Pinksterworkshop is een driedaagse workshop voor leerlingen die volgens de Suzuki-methode viool leren spelen. Dit jaar zal de workshop op zaterdag 14, zondag 15 en maandag 16 mei 2016 worden gehouden.

Gerenommeerde docenten met bijzondere workshops

De unieke combinatie van lessen van gerenommeerde Suzuki-docenten uit het buitenland en workshops met Ierse volksmuziek en nieuw geliefd Zigeunerrepertoire en de Music Mind Games maken de Pinksterworkshop elk jaar weer tot een groot succes. De meeste leerlingen vragen om een extra dag of om nog een workshop in de herfst!

Solo-optredens en slotconcert

Elke dag zijn er verschillende concerten waarbij alle leerlingen hun goed voorbereide solo voorspelen. De laatste dag eindigt met een groots slotconcert waar alle leerlingen en docenten samenspelen en laten horen aan welke stukken ze tijdens de workshops hebben gewerkt.

Een uniek evenement

De ervaring leert dat de jonge violisten deze "Driedaagse" als een uniek evenement zien dat ze niet willen missen. Ze leren heel veel van alles wat geboden wordt. Ook ervaren ze de enorme diversiteit aan muziek en zien ze van dichtbij aan de meer gevorderde leerlingen wat ze zelf ooit kunnen bereiken. Bijzonder dat oud-leerlingen lang blijven terugkomen omdat ze dingen willen leren die elders niet geboden worden....

Bijgevoegd vindt u de Flyer met meer informatie over de Pinksterworkshop en het Inschrijfformulier. Mocht u naar aanleiding van deze brief nog vragen hebben, dan ben ik van harte bereid die te beantwoorden, per mail of telefoon.

Met vriendelijke groet,

Stieneke Voorhoeve-Poot

svp.workshop@gmail.com
tel 070-3503105 in de ochtend
www.vioolles.info

Vioolschool Stieneke Voorhoeve-Poot

Inschrijfformulier

Pinksterworkshop 14-15-16 mei 2016

Dit formulier inleveren bij Juffie Stieneke of opsturen naar
S. Voorhoeve-Poot, Riouwstraat 23, 2585 GP Den Haag

Naam leerling:

Geboortedatum:

Adres:

Postcode en woonplaats:

Telefoon:

E-mail:

Naam en telefoonnummer docent:

Bank- of gironummer van degene die de workshop betaalt:

De rekening staat op naam van:

Gaarne bij betaling naam en workshop groep van de deelnemende leerling vermelden.

Ik heb de deelnamekosten van

☐ Deelnemer uit groep I:	275 Euro
☐ Deelnemer uit groep II:	285 Euro
☐ Deelnemer uit groep III en hoger:	295 Euro

inmiddels overgemaakt op de speciale Pinksterworkshop-bankrekening

NL62 TRIO 0198 4368 66 t.n.v. S. Voorhoeve - Poot

Om het speelniveau in te schatten: zie toelichting onderaan dit formulier.

Laatst beheerste stuk:
van componist:

Deelnemer/ster wil graag een goed voorbereide solo/wil geen solo spelen

Op het solorecital speelt de leerling:
van componist:

Ondertekend door:

Datum:

Kostprijs

De werkelijke kosten liggen hoger dan de inschrijfprijs. Daarom is het zeer plezierig als degenen die dat kunnen en willen 30/50 euro extra bijdragen.

Speelniveau

Voor deze workshop gaan we er van uit dat leerlingen de volgende stukken beheersen:

Groep I	Kortjakje t/m Menuet I (en liefst noten kunnen lezen)
Groep IIa	Kortjakje t/m Witches Dance. NB: deze groep start alleen bij voldoende deelnemers van elders
Groep IIb	Kortjakje tot Humoresque van Dvorak
Groep III	Alles tot en met Vivaldi 3e deel EN Bach dubbel TWEEDE deel (vraag streken en vingerzettingen)
Groep IV	La Folia
Groep V	Bach Concert in a deel 1 bij voldoende deelnemers
Groep V	Oud-leerlingen, niet-Suzuki-repertoire: niveau Boek 8/9/10; orkest bij de Lente van Vivaldi, op topniveau Zigeunermuziek en Iers.

Mocht het lastig zijn om onderdak te vinden in Den Haag: mogelijk kunnen de deelnemer en een ouder bij een van de Haagse ouders kunnen logeren voor €10 p.p.p.n.

- Ja ik wil graag van die mogelijkheid gebruik maken voor personen

Chocoladeverrassing!

Kijk wat een prachtig cadeau ik kreeg van Silke en Julia; een heuse chocolade viool!

De twee dames hebben in Retie (België) vijf dagen lang les gehad, groeps, privé en orkest, en kwamen zeer enthousiast terug. Ze hadden ook met z'n tweeën les gehad op het dubbelconcert van Bach, wat daarna nog mooier klonk.

En het leuke, maar ook het droevige van deze viool is; ik moet hem opeten!

Dat is natuurlijk wel een beetje een raar gevoel waarop mijn leerling Mila Noordegraaf tegen me zei; je zal daarna wel heel mooi kunnen zingen!

Monique Dowgwillo (Suzuki viooldocente Amsterdam)

Tekening van Stanne (8 jr) dwarsfluitlerling van Gerda Thorn

Schilderij gemaakt door Xiao-Xiao (11 jr) dwarsfluitlerling van Gerda Thorn

Op bezoek in het atelier

van kinetisch kunstenaar en cellodocent Mark Bischof

In de voorjaarsvakantie waren Jan en ik met onze dochters Gaia en Rosa (tweeling, 13 jaar) op bezoek in het atelier van cellodocent en kunstenaar Mark Bischof in de Tweede Oosterparkstraat te Amsterdam. Een paar maanden geleden las ik een boeiend artikel over Mark in het NRC. Suzuki viooldocente Liesbeth Bloemsaat bracht het weer terug in mijn herinnering, die enthousiast vertelde over haar bezoek aldaar naar aanleiding van dat artikel. We konden via Mark's website (zie adres onderaan dit artikel) kaarten reserveren voor 7 februari jl.

Mark Bischof maakt indrukwekkende installaties, je zou oneerbiedig kunnen zeggen "enorme knikkerbanen" met kristallen knikkers die over messing rails rollen. Eén installatie, de 'Markkosmos', doet er 37 minuten over voordat alle knikkers erdoorheen zijn. Deze installatie vult een hele kamer. Mark werkte er zes jaar lang aan. Het is kinetische kunst: een kunstvorm waarin beweging een belangrijke rol speelt. Heeft het nut? Geen ander dan: verbazing, ontroering, bewondering over de schoonheid ervan. Of zoals Mark zelf zegt: hij heeft er schik in als mensen gelukkig worden van zijn werk, dat om de hoek is van een piepklein appartement waarin hij woont en twee dagen per week celloles geeft.

Van celloles naar kinetische kunst is het maar een kleine stap: ook in muziek gaat het om toewijding, vorm, afwerking. Ook al zijn de installaties niet bedoeld om geluid voort te brengen, er is een verwantschap tussen de kinetische kunst en muziek. Denk alleen al aan thematiek, structuur, vorm, beweging, ritme. In 2009 overigens heeft Mark met één van zijn installaties meegedaan aan het KlankKleurFestival in de Uilenburger Synagoge in Amsterdam.

Mark's werk doet denken aan achttiende-eeuwse machines, mechanische muziekinstrumenten. Aan het planetarium van Eise Eisinga in Franeker. In zijn atelier lijkt je terug te gaan in de tijd, een tijd waarin niemand haast had. De machines zijn een soort 'meditatiemachines', waar je niet meer denkt aan de dagelijkse dingen. Bij de meeste installaties sta je met open mond te kijken naar wat er gaat gebeuren, bijvoorbeeld bij een werk met een bal die een aantal keren heen en weer rolt, tot hij in een gaatje valt waardoor er een mechanische bloem opengaat. Bij een atelierbezoek waan je je in een andere, bijna magische wereld. Het kind in de mens wordt daar weer wakker!

Eén van de grotere werken van Mark is de 'Opus 212', waarbij een traag klimmende kristallen bol over een cirkel klimt met een onverwachte finale van ontelbare miniknikkers die op de ondergrond uiteen rollen. Volgens mij werd er hierna zelfs geapplaudiseerd, maar dat kan ik me verbeeld hebben. Zijn materialen zijn onder meer handmatig gepolijst messing, hardhout, walnoothout. Ik kon niet ophouden met te verbazen over wat ik allemaal zag. Over zowel de schoonheid ervan als de manier van beweging, waarbij het één het ander veroorzaakt.

Waarom staat zijn werk niet in een museum? Eén van de redenen is, dat de installaties totaal mechanisch zijn, dus ze moeten handmatig worden bediend, in gang worden gezet. Daar hebben musea niet altijd tijd voor en zin in.

Een andere reden is, dat de installaties nogal kwetsbaar zijn en moeilijk te verplaatsen. Een aantal jaren geleden werd Mark gebeld door de regisseur van een Hollywood-film (Fracture/2007 met Anthony Hopkins), die wilde 'Markrokosmos' naar Los Angeles halen. Maar het moest binnen zes weken, onhaalbaar dus. Uiteindelijk is er een replica gemaakt van de installatie. Je kunt op Youtube hiervan opnames vinden.

Later, in 2012 is de 'Markrokosmos' wel een keer op reis geweest naar het Duitse 'Nemo' (Phaeno in Wolfsburg) toen duurden afbouw, transport en opbouw negen maanden. Net zo lang als de hele tentoonstelling.

Marks atelier is in de Tweede Oosterparkstraat 218 in Amsterdam. Via zijn website kun je voor 10 euro kaarten reserveren voor een rondleiding in groepjes van maximaal 15 personen. Mark zelf laat alles in zijn atelier zien, waarbij de installaties in beweging worden gezet. Het is een aanrader, ook voor kinderen vanaf ongeveer 8 jaar. Er wordt namelijk veel verteld dus voor jongere kinderen kan dit misschien wat (te) lang duren, hoewel het waanzinnig interessant is.

Bij Mark kun je zien waar jarenlange toewijding toe kan leiden. Volstrekt nutteloos, maar verbazend, ontroerend en grappig.

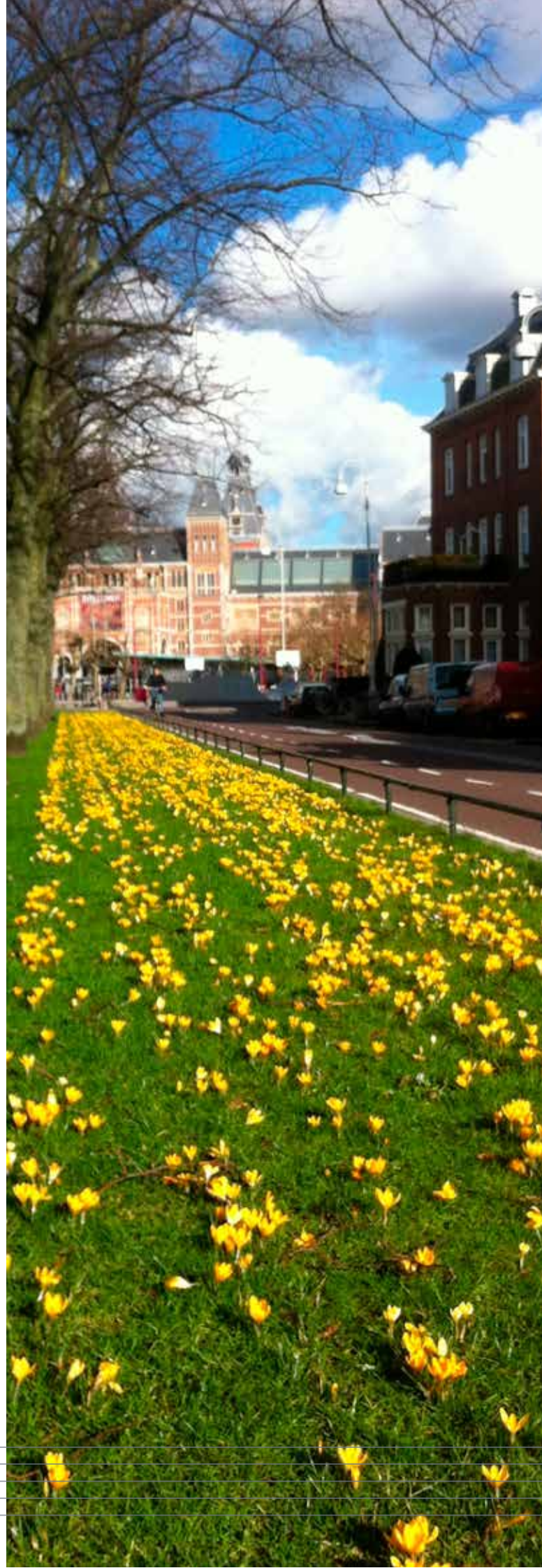
Graag reserveren via: www.markbischof.com

Heleen Verleur

Bronnen:

NRC artikel Mischa Spel 12 november 2015

Art in Motion folder

Soms is het helemaal niet zo moeilijk om inspiratie op te doen. Over welk onderwerp het gaat, dat maakt helemaal niet uit. Als je maar open-minded bent. Zo had ik me aangemeld voor een ouderavond, georganiseerd door 3 pianodocenten in Amsterdam. In eerste instantie vroeg ik me af wat voor toegevoegde waarde dit voor mij zou opleveren. Ik moest er helemaal vanuit Almere voor naar Amsterdam gaan. Wat draagt het bij, het is toch je kind dat een muziekinstrument speelt?

Toen realiseerde ik me dat onze kinderen muziek leren volgens de Suzuki methode. Bij deze methode gaat het er niet uitsluitend om dat je zoon of dochter viool of cello leert spelen op basis van gehoor, maar ook dat we als ouders een belangrijke bijdrage leveren in begeleiding (lees: opvoeding en het leren van een nieuwe taal). Shinichi Suzuki, de grondlegger van de Suzuki methode legt dit uit in zijn boek *Nurtured by Love*. Het is een muzikaal pedagogisch boek. Weliswaar geschreven in 1966, maar in mijn ogen is het in 2016 nog steeds actueel. Het boek geeft vele praktijkvoorbeelden, maar is ook erg nuttig om meer achtergrondinformatie en diepgang te verkrijgen over deze methode. Daarom beveel ik het ook iedere beginnende Suzuki-ouder aan om dit boek te lezen. Overigens voor de ouders met kinderen die al een aantal jaren bezig zijn, alsmede Suzuki-docenten, beveel ik het ook aan. Ik zag het boek toevallig in de boekenkast liggen en bedacht me dat het geen kwaad kon om er nog eens doorheen te wapperen. Een boek over muziek en opvoeding. We hebben het beste voor met onze kinderen, en doen ons best om het zo goed mogelijk aan te pakken. Als je de theorie leest, begrijpen we de principes. De praktische kant en effectief toepassen ervan, resulteert nogal eens in iets anders. Wat gaat er dan fout en hoe kunnen we het beter doen is dan de vraag. Of je kind nu zojuist is begonnen met een muziekinstrument of reeds jaren speelt, maakt niet uit. We kunnen altijd blijven leren als ouders.

Afgelopen vrijdagavond ben ik dan samen met een andere Suzuki-ouder naar Amsterdam afgereisd voor de ouderavond. We werden van harte verwelkomd door Heleen Verleur, Jana Nepelchovitsj en Janece Milos. Deze erg positief ingestelde pianodocenten stralen al goede energie uit bij het aanbieden van een kopje koffie. Tezamen met ongeveer 10 ouders was de basis gelegd voor een interactieve

discussie. Uit het introductierondje bleek al dat zowel ervaren ouders als beginnende ouders voor overeenkomstige uitdagingen stonden.

Het komt zelden voor dat een kind elke dag uren wilt oefenen, dan wel alles in een keer oppakt. Piano leren spelen is best complex en vraagt een hoop van een kind, zoals de coördinatie van je linker- en rechterhand, het aanslaan van de juiste toetsen, noten lezen, legt Jana ons uit. Diverse verbindingen in de hersens worden gemaakt. Het is belangrijk dat we ons realiseren dat oefenen belangrijk is om de vaardigheden te leren, en dat het best frustrerend kan zijn als het allemaal niet in een keer lukt. Ondanks dat het spelen van piano enorm leuk is, kunnen de ouders een handje helpen en sturing geven. Tijdens zo'n bijeenkomst ontdek je dat je gelukkig niet de enige bent, die zich afvraagt hoe je dat het beste kunt doen, ervaring of geen ervaring, maakt niet uit. En de begeleiding van ouders, dat is cruciaal voor jonge kinderen, omdat frustratie al snel om de hoek komt kijken als het allemaal niet in een keer lukt.

Een van de ouders gaf aan dat het moeilijk is om haar kind zelfstandig te laten oefenen. Andere ouders gaven aan dezelfde ervaring te hebben, en zeker als het gaat om pittige nieuwe stukjes. Maar met de ouder erbij die helpt, gaat het een stuk beter. Heleen legde uit dat het niet verwonderlijk is en dat het enerzijds best veel investering vraagt. Anderzijds krijg je er veel voor terug. Naast dat je piano leert spelen, leer je ook naar de muziek te luisteren en dat is het grote voordeel van de Suzukimethode. Bijkomende zaken zijn ook dat het goed is voor de ontwikkeling van de hersenen en discipline.

Janece legde uit dat het ook belangrijk is om aan te voelen hoe het kind is. Ieder kind is anders en dat geldt ook voor hoe je je kind begeleidt. Ze gaf een voorbeeld van een leerling die een bepaald stuk maar niet goed kon spelen. De opdracht die ze de leerling gaf was: luister 100x naar hetzelfde lied en let speciaal op het betreffende stuk de komende week. Deze leerling was zo gemotiveerd dat binnen een paar dagen het al 100 keer geluisterd had. En met het oefenen van dat betreffende stuk was het helemaal goed gekomen.

Hieronder geef ik jullie nog een aantal tips, dat voortvloeide uit de ervaringen van de ouders en docenten van de ouderavond.

- Een liedje x aantal keren luisteren met een opdrachtje erbij dat je aan het oefenen bent.
- Op Youtube filmpjes kijken. Als ouder kunt u ze bekijken, maar nog beter is dat uw kind deze bekijkt.
- De CD opzetten en uw jonge kinderen laten dansen op het liedje.
- Actief en passief luisteren naar de Suzuki CD. Met actief wordt bedoeld dat je tijdens het oefenen specifiek naar een stukje luistert en nadruk legt op bijvoorbeeld legato, staccato, piano of forte. Bij passief luisteren, speel je de CD af als achtergrondmuziek, bijvoorbeeld tijdens het avondeten.
- Verschillende versies van een liedje luisteren.
- Leren spelen, op een gegeven moment speel je uit het hart in plaats van uit het hoofd.
- Het zoveel mogelijk beperken van druk opleggen.
- Zelfstandigheid is lastig, zeker voor jonge kinderen.

Houd hier rekening mee. Betrokkenheid en hulp van ouders is dan erg belangrijk.

- Let op de tijd en planning. Als je in je tijd gesqueezed zit, kom je in de knel en leg je druk op! Denk goed na op welk moment van de dag het beste is om te oefenen met je kind.

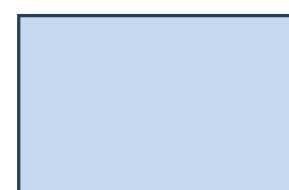
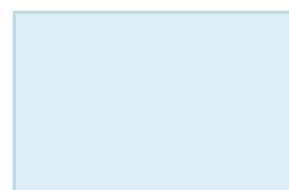
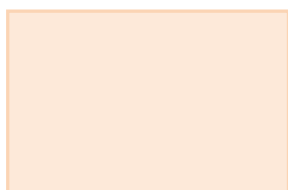
Voor we er erg in hadden, was het al weer kwart voor tien en tijd om naar huis te gaan. En zo werd een normale vrijdagavond toch nog een zeer nuttige, leerzame, leuke en gezellige avond!

Ik roep de docenten bij deze dan ook op om ouderavonden te houden. En ik roep bij deze op ouders op om deel te nemen aan deze ouderavonden!

Een muzikale groet en veel plezier met oefenen,

Scott Cheung (Suzuki ouder/pianoleerling van Heleen Verleur)

**Can you listen to the music? It is 'The Four Seasons by Antonio Vivaldi
Fill in after listening to the music: Spring, Winter, Autumn or Summer?**

Opdracht

Vraag aan je ouders om via youtube het hele mooie muziekstuk 'De vier jaargetijden' op te zoeken dat is gecomponeerd door Antonio Vivaldi. Gebruik zoekopdracht "The four seasons vivaldi short version". Je ouders geven aan wanneer een nieuwe 'jaargetijde' aanbreekt. Jij mag niet meekijken, maar alleen luisteren naar deze mooie muziek. Vervolgens vul jij in het wolkje de jaargetijde die jij vindt passen. Veel succes ermee!

Colofon

Suzuki Nieuws is het blad voor leden en donateurs van de Suzuki Vereniging Nederland (SVN). De doelstelling van de SVN is: het bevorderen van het muziekonderwijs volgens de Suzuki-methode. De SVN is de Nederlandse tak van de European Suzuki Association (ESA). Het Suzuki Nieuws verschijnt 1x per kwartaal (maart, juni, september en december). Copy insturen als Word-document naar liesbeth@violeren.nl of naar adres:

L.M. Bloemsaat-Voerknecht
Plein 19C
2511 CS Den Haag

Foto's en tekeningen als originele bestanden of gescand: 100% en 300 dpi.

Deadlines Suzuki Nieuws:

Herfstnummer: 15 augustus
Winternummer: 15 november
Voorjaarsnummer: 15 februari
Zomernummer: 15 mei

Redactie: Liesbeth Bloemsaat-Voerknecht (liesbeth@violeren.nl)

Grafische vormgeving: Zbigniew Dowgwillo (dowgwillo@gmail.com)

Lidmaatschap

De SVN kent verschillende categorieën leden:

- A volledig gediplomeerde Suzuki-docenten (ESA level 5)
- B1 Suzuki-docenten met ESA level 3 of 4
- B2 Suzuki-docenten met ESA level 1 of 2
- B3 docenten in opleiding voor ESA level 1, en andere muziekdocenten.
- C Suzuki-leerlingen en hun ouders en andere belangstellenden

Zij die de vereniging financieel willen ondersteunen kunnen donateur worden (minimumdonatie € 15,00 per jaar)

Ledenkortingen

Leden ontvangen korting op :

- deelname aan SVN-workshops en andere evenementen
- aankopen in de SVN-winkel (Suzuki-CD's, boeken etc.)

Contributie, aanmelding en opzegging

De contributie bedraagt voor A- en B- leden € 40,00 per jaar, voor C-leden € 15,00. Het verenigingsjaar loopt van 1 augustus t/m 31 juli. Nieuwe leden en donateurs kunnen zich aanmelden bij:

Secretariaat (a.i.):
p/a Martin Loose
Via Cimarosa 39
2272 VB Voorburg
e-mail secretaris@suzukimuziek.nl

Aanmelding geldt tot wederopzegging en per geheel boekjaar (1 augustus tot 31 juli); een eventuele opzegging dient tenminste 1 maand voor het einde van een boekjaar te geschieden.

Bestuur

Voorzitter	Esther van Eijk tel. 0297-533445 of 06 13 70 59 98 voorzitter@suzukimuziek.nl
Secretaris	VACATURE
Penningmeester	Martin Loose tel. 070-4400159 / fax 070-4400160 penningmeester@suzukimuziek.nl

Op de voorpagina:

Bladmuziek van *Mazurka sentimentale* van André Rossignol. Prent van Frans kunstschilder Maurice Denis uit het jaar 1903 (Van Gogh Museum in Amsterdam).